

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: Kf.IV.37.400/2019/3. szám

A tanács tagjai: Dr. Balogh Zsolt a tanács elnöke, Dr. Kiss Árpád
Lajos előadó bíró,
Dr. Horváth Tamás bíró

A felperes: felperes neve

A felperes jogi képviselője: Kalló Ügyvédi Iroda
(
(eljáró ügyvéd: Dr. Kalló János Márk ügyvéd)

Az alperes: M. E. és K. H.

Az alperes jogi képviselője: Dr. Hernádi Eleonóra ügyvéd
(Dr. Hernádi Eleonóra Ügyvédi Iroda

A per tárgya: energiaügyben hozott közigazgatási határozat bírósági
felülvizsgálata

A fellebbezést kérelmet benyújtó fél: felperes

Az elsőfokú határozat: Fővárosi Törvényszék 105.K.700.753/2018/9.
számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Fővárosi Törvényszék 105.K.700.753/2018/9. számú ítéletét helybenhagyja,
- kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 40.000 (negyvenezer) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Ezen ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A panaszos 2013. szeptember 8-án e-mail útján tájékoztatást kért a felperestől az épülő családi háza villamos energia ellátása tárgyában. A felperes a 2013. szeptember 23-án kelt levelében tájékoztatta a panaszost, hogy helyszíni felülvizsgálatot végez, majd arról tájékoztatta, hogy a közcélúvezeték-létesítési díj 100 m tervezett mennyiségre, 25 m kedvezmény figyelembe vételével nettó 630.000 forint, bruttó 800.100 forint volt. A panaszos 2013. október 7-én kelt nyilatkozatában elfogadta a műszaki-gazdasági tájékoztatót, amely alapján elkészült a Hálózat Létesítési Megállapodás (a továbbiakban: Megállapodás). A Megállapodás 5. pontja szerint a KIF Alapdíj 3.600.-Ft/A, így a 16A mennyiségre 57.600.-Ft, a KIF kábel létesítési díj 8.400.-Ft/m, azaz 75 m mennyiségre számítva 630.000 forint, így a csatlakozási díj összesen nettó 687.600 forint, bruttó 873.252 forint volt. A panaszos és a felperes között 2013. október 11. napján jött létre a HLM-8514/2/2013. számú megállapodás, amelynek 5. pontja értelmében a panaszos 2014. március 20. napjáig köteles volt a csatlakozási díjat megfizetni. A panaszos a csatlakozási díjat megfizette.
- [2] A panaszos 2015. október 30-án ezt követően panasszal fordult a felpereshez a csatlakozási díj tárgyában, amely alapján a felperes az elszámolást felülvizsgálta és megállapította, hogy az előzetesen becsült 100 m helyett 92 m nyomvonalhosszban volt szükség közcélú hálózat létesítésére, így 8 m után a befizetett csatlakozási díjat visszatérítette. A felperes 2016. március 22-én, majd 2016. április 18-án új elszámolást küldött a panaszosnak és a visszafizetés is megtörtént részére. Ezt követően a panaszos 2015. július 20-án az alpereshez 2015. augusztus 10-én érkezett beadványában panaszt tett a felperes által - közcélú hálózat földkábeles bővítés létesítési díja jogcímén - lefolytatott eljárás tárgyában, és kérte az intézkedések jogszerűségének felülvizsgálatát és a csatlakozási díj csökkentését.
- [3] Az alperes a 2017. március 29. napján kelt FVFO_2017/946-4. számú határozatában a panaszt elutasította és a határozat indokolásában rögzítette, hogy a felperes a díj mértékét a csatlakozási díjakról szóló 868/2011. MEH határozat (a továbbiakban: díjhatározat) IV. 3.

pont a) alpontja szerinti mértékben, földkábel esetében 8.400.- Ft/m, határozta meg, a kedvezménnyel csökkentett 75 m költségére és a 32A-t meghaladó igényre figyelemmel 16A csatlakozási alapidíjra vonatkozó kalkuláció eredményeként határozta meg, így a felperes panaszossal szemben támasztott követelése jogszerű volt. Az alperes a határozat meghozatala során a villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény (a továbbiakban: Vet.), a 2014. szeptember 30. napjáig hatályos, közcélú villamos hálózatra csatlakozás pénzügyi és műszaki feltételeiről szóló 76/2011. (XII. 21.) NFM rendelet (a továbbiakban: Rendelet), a díjhatározat, valamint a 2014. október 2. napjától hatályos villamos energiahálózati csatlakozási díjak meghatározásának szempontjairól, a díjak elemeiről, mértékéről és alkalmazásuk szabályairól szóló 7/2014. (IX. 12.) MEKH rendelet rendelkezéseit alkalmazta.

[4] Az alperes határozatát panaszos keresetére tekintettel a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (a továbbiakban: FKMB) a 2017. november 28-án kelt 26.K.31.801/2017/4. számú ítéletével hatályon kívül helyezte és előírta, hogy az új eljárásban a Vet. 178/J. § (1) és (2) bekezdésében foglaltak alapján az ott meghatározott alkalmazási körre, mintegy időbeli hatályra figyelemmel a díjhatározat V. pont 2. alpontja szerinti áralkalmazás, mint kivétel szabály, és a Budakeszi Város helyi építési szabályzatáról és szabályozási tervéről szóló 29/2005. (VII. 1.) önkormányzati rendelet (a továbbiakban: önkormányzati rendelet) 63. §-a egybevetésével ismételten meg kell vizsgálnia a felperes által a panaszostól jogszerűen követelhető csatlakozási díj mértékét, és e rendelkezések összevetésével kell döntenie a felperes által alkalmazott közcélú-kábelhálózat létesítési díj miatti panaszról. Az ítéletben alaposnak találta a panaszos azon hivatkozását, hogy nem kellett volna a közterületen létesített közcélú vezetékekre figyelemmel a földkábel után a 8.400 forint/m közcélú vezetéklétesítési díjat megfizetnie, valamint a Rendelet 4. §-a szerinti legkisebb költség megvalósulásának hiányára, az önkormányzati rendelet alkalmazása esetén pedig a kivétel szabály alkalmazásának lett volna helye. Megállapította, hogy az alperes a határozatában a Vet. 178/J. § (1) és (2) bekezdésében foglalt rendelkezésre hivatkozott, azonban a határozat indokolásából nem volt megállapítható, hogy a Vet. 178/J. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezést miként alkalmazta és mely jogszabályi rendelkezés alapján jutott arra a következtetésre, hogy a díjhatározat V.2. alpontja szerinti kivétel szabály nem alkalmazható. A díjhatározat kivétel szabályának és az önkormányzati rendelet 63. §-ában foglaltaknak a felperes általi mellőzése pedig jogszabálysértő volt.

[5] A megismételt eljárásban az alperes meghozta a jelen perrel érintett FVFO_2018/1149-11. számú határozatát, amelyben a panasznak helyt adott és kötelezte a felperest, hogy a jogszabály szerinti

vezeték-hossz kedvezmény levonását követően 67 m hosszban elszámolt földkábelrel megvalósított közcélúelosztó-hálózat létesítéséért követelt és a panaszos által a visszatérítés figyelembevételével összességében bruttó 715.029 forint értékben megfizetett közcélú vezeték-létesítési díjat fizesse vissza. Az alperes megállapította, hogy az ügyben az érintett időszakban hatályos jogszabályi, valamint üzletszabályzatban foglalt rendelkezések a következők voltak: a 2013. április 11. és 2014. január 1. közötti időszakban hatályos Vet. a 2012. január 2. és 2014. szeptember 30. között hatályos Rendelet, a díjhatározat, valamint a MEKH rendelet, illetve az önkormányzati rendelet. Hivatkozott a Vet. 178/J. § (1) és (2) bekezdésére, valamint a 2013. évi XXIV. törvény 38. §-ára és megállapította, hogy a Vet. 178/J. § (1) bekezdés szerinti eljárás 2013. április 11-től kötelező érvényű volt.

- [6] Az alperesi határozat szerint a Rendelet 10. § (4) bekezdés ab) alpontja szerint a felhasználási igények kielégítése érdekében a hálózati engedélyes köteles a felhasználót ellátó közcélú hálózatot kifizetés esetén közvetlenül a leágazási pontig, egyéb esetben a csatlakozási pontig kiépíteni, ezen belül szükség szerint földkábel esetén legfeljebb 25 m hosszúság közcélú vezeték, közcélú vezeték létesítési díj megfizetése nélkül létesíteni. A határozat szerint közcélú vezeték létesítése esetén a díjhatározat IV. fejezet 3. pont a) alpontja alapján kifizetésű hálózat építése esetén földkábelre legfeljebb 8.400 forint/m díj követelhető.
- [7] Az alperes az új eljárásra utasítást adó bírói iránymutatásra hivatkozással megállapította, hogy a díjhatározat bíróság által hivatkozott V. 2. pontja kedvezményes csatlakozási díjak alkalmazását írta elő abban az esetben, ha a csatlakozás többlet beruházásaira területileg illetékes önkormányzati hatóság hatályos építési előírásai miatt van szükség. A felhasználási hely tekintetében érintett Budakeszi Város építési szabályzata rögzítette, hogy belterületen új villamos energia ingatlan bekötés esetén csak a föld alatti csatlakozás kiépítésével létesíthető. Miután a nevezett rendelkezés a legkisebb költséggel kiépíthető szabad vezetékes csatlakozáshoz képest csatlakozási többlet beruházásokat ír elő Budakeszi belterületén, ezáltal a díjhatározat V. 2. pontjának alkalmazhatósága jelen ügyben alappal merült fel. Ugyanakkor megállapította, hogy a 2013. október 4. napján kelt műszaki-gazdasági tájékoztató és a Megállapodás idején 2013. április 11. napjától hatályos Vet. 178/J. § (1) és (2) bekezdés szerint a földkábelrel létesített elosztóhálózat létesítésének költségét az elosztó viseli. Vagyis a panaszos ügyében hatályos Vet. egyértelműen az elosztói engedélyesre telepítette a belterületi földkábel létesítésének költségeit, ezáltal a jogszabályi hierarchia, valamint a specialitás alapelveiből következően a panaszos ügyében sem a díjhatározat, sem a későbbi

csatlakozási és díjrendelet rendelkezései a csatlakozási díjak meghatározásában nem voltak alkalmazhatóak, mert a földkábel fektetésének valamennyi költsége az engedélyest, vagyis felperest terhelte.

A felperes keresete és az alperes védekezése

- [8] A felperes keresetében az alperes határozatának megváltoztatását és a panasz elutasítását, másodlagosan új eljárás elrendelését kérte. A véleménye szerint az alperes határozata az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 81. § (1) bekezdésébe és 62. §-ába ütközött, az alperes az általa alkalmazott jogszabályi és egyéb rendelkezéseket tévesen értelmezte, a tényállást nem megfelelően értékelte, illetve a rendelkezésre álló bizonyítékokat mellőzte döntésének meghozatalánál. Vitatta az alperes hatáskörét, illetve kifejtette, hogy egy olyan szerződés ügyében járt el, amely már teljességbe ment és amennyiben annak rendelkezéseit a panaszos utólag meg kívánja támadni, azt kizárólag polgári peres eljárás keretében tehetné meg.
- [9] A felperes hivatkozott arra, hogy az FKMB az ítéletében azt írta elő, hogy a Vet. 178/J. § (1) és (2) bekezdése, a díjhatározat V. pont 2. alpontja, valamint az önkormányzati rendelet 63. §-a egybevetésével vizsgálja meg a felperes által a panaszostól jogszerűen követelhető csatlakozási díj mértékét és ezen rendelkezések alapján kell döntenie a felhasználói panaszról. Nem tartalmazott azonban a bírósági ítélet olyan megállapítást, hogy a felperes egyáltalán nem alkalmazhatott volna csatlakozási díjat a közcélú hálózat kiépítéséért. Figyelemmel arra, hogy a Vet. 178/J. § (1) bekezdésének rendelkezése az érintett időszakban kötelezően előírta a földkábeles létesítési módot, a felperes erre a létesítési módra a Vet. rendelkezése és nem az önkormányzati rendelet 63. §-a alapján volt kötelezve. A Vet. 178/J. § (1) bekezdése pedig főszabályként állapította meg az ingyenességet, az ügyben alkalmazandó Rendelet pedig szabályozza az ingyenesség kereteit, azaz azt a körülményt, hogy az ingyenesség 25 méter hosszra illeti meg a felhasználót. Amennyiben azonban a hálózat kiépítése ennél hosszabb nyomvonal megvalósításával lehetséges, abban az esetben az igénylőt a rendelet szerinti díjfizetési kötelezettség terheli, mégpedig a földkábeles létesítésre tekintettel az általa is idézett rendelkezések értelmében 8.400.- Ft/m összegben. A Vet. 2013. április 11-ei módosítása pedig az álláspontja szerint nem jelentette a Rendelet alkalmazhatatlanságát, mert a Vet. módosítása csak annyi változással járt, hogy a Vet. törvényi szinten kimondta az ingyenességet, ugyanakkor a továbbra is hatályban lévő Rendelet

ehhez képest megszorításokat tartalmazott. A Vet. csak a főszabályt fogalmazta meg, de a Vet. nem írta felül a Rendelet szabályait.

- [10] Az alperes a védiratában fenntartotta a határozatban foglaltakat.

Az elsőfokú ítélet

- [11] A Fővárosi Törvényszék a 105.K.700.753/2018/9. számú ítéletével a keresetet elutasította. Hangsúlyozta, hogy a jelen közigazgatási per tárgya megismételt eljárásban hozott közigazgatási határozat és a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi. I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 97. § (4) bekezdése szerint a bíróság határozatának rendelkező része és indokolása a megismételt eljárásban és a cselekménynek a bíróság határozatával elrendelt megvalósítása során köti az eljáró közigazgatási szerveket. A megismételt eljárásban a törvényszék azt vizsgálja, hogy az eljáró bíróság által hozott ítéletnek a közigazgatási szerv, illetve hatóság eleget tett-e. Az alapügyben hozott ítélet jogerejéből fakad, hogy a közigazgatási szerv az ítéletben foglaltaknak megfelelően köteles eljárni, és az abban foglaltakat köteles határozatának alapjául, jogszerűnek elfogadni. A megismételt közigazgatási hatósági eljárásban a hatóságnak az alapul fekvő ítéletet egészében, a rendelkező részben, az indokolásban és az iránymutatásban foglaltak alapján kell értelmeznie, és maradéktalanul eleget tennie az abban foglaltaknak. Az alperes így csak abban a körben vizsgálódhatott, amit a bíróság előírt számára.

- [12] Mindezért, mivel a bíróság a csatlakozási díj mértékének vizsgálatát kötelezően előírta, a felperes hatáskör hiányával kapcsolatos érvelése nem lehetett megalapozott.

- [13] Az új eljárást elrendelő ítélet konkrét jogértelmezésre nem adott utasítást, hanem meghatározta az ügyben alkalmazandó normákat és azok összevetését kívánta meg. Az alperesi hatóság ezen iránymutatás mellett hozta meg a döntését, azzal az elsőfokú bíróság egyetértett. Mindezért a létesítési díj és a költségviselés kapcsán a Vet. 178/J. § (1)-(2) bekezdése szerinti egyértelmű költségviselési szabályok szerint kellett eljárni.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

- [14] Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az ítélet megváltoztatását és keresetének

való helyt adást kérte. Megismételte, hogy a bíróság nem írta elő az alperesnek, hogy ne lehetne semmilyen jogcímen csatlakozási díjat felszámítani, így az alperesi határozat nem megfelelő jogértelmezésen alapult. Az alperesi határozat összekeveri továbbá és tévesen használja a közcélú hálózat létesítési költségét és a csatlakozási díjat. Téves továbbá az az alperesi megállapítás, amely szerint a földkábel létesítésének teljes díját a felperesnek kellene viselnie, míg a felperesnek csatlakozási díjat sem kell fizetnie. A vezetékhálózatnak ugyanis létesítési költsége, a csatlakozásnak pedig csatlakozási díja van. A határozat túlterjeszkedett továbbá az a panaszos kérelmén, aki nem a díjfizetési kötelezettségét, csupán annak mértékét vitatta.

[15] Az alperes csatlakozó fellebbezést, fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

[16] A fellebbezés az alábbiak szerint megalapozatlan.

[17] A Kp. 108. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság az ítéletet – a bizonyítás és vizsgálat hivatalbóli elrendelésének körén kívül – csak a fellebbezés, a csatlakozó fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálhatja felül.

[18] A jelen perben felülvizsgálattal érintett alperesi határozat megismételt eljárás során hozott közigazgatási határozat volt. A Kp. 97. § (4) bekezdése szerint a bíróság határozatának rendelkező része és indokolása a megismételt eljárásban és a cselekménynek a bíróság határozatával elrendelt megvalósítása során köti az eljáró közigazgatási szerveket. Ebből adódóan az új eljárást elrendelő ítélet rendelkezéseitől az alperes nem volt jogosult eltérni, a határozatának jogszerűsége attól függ, hogy a megismételt eljárásra vonatkozó iránymutatásnak eleget tett-e. A megismételt eljárásban a korábban már elbírált körülmények ismételten nem tehetők vitássá.

[19] A FKMB a 26.K.31.801/2017/4. számú ítéletével előírta az alperesnek, hogy az új eljárásban a Vet. 178/J. § (1) és (2) bekezdésében foglaltak alapján az ott meghatározott alkalmazási körre, mintegy időbeli hatályra figyelemmel a díjhatározat V. pont 2. alpontja szerinti áralkalmazás, mint kivétel szabály, és az önkormányzati rendelet 63. §-a egybevetésével ismételten meg kell vizsgálnia a felperes által a panaszostól jogszerűen követelhető csatlakozási díj mértékét, és e rendelkezések összevetésével kell dönteni a felperes által alkalmazott közcélú-kábelhálózat létesítési díj miatti panaszról.

[20] Ezzel kapcsolatosan a Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást kellően feltárta, az indokolása helytálló volt. A Kúria csupán a felülvizsgálati kérelemben foglaltakra tekintettel mutat rá arra, hogy az alperesi határozat a felperest kifejezetten közcélú vezeték létesítési díj visszafizetésére kötelezte, így a fellebbezésben hivatkozott csatlakozási díj számítására, előírásának lehetőségére vonatkozó érvelés a perben nem bírt relevanciával.

[21] Az elsőfokú bíróság helyesen értékelte továbbá, hogy a földkábel létesítésének kötelezettségét a Vet. 178/J. § (1) bekezdése írta elő, melyen nem változtatott az önkormányzati rendelet tartalma sem. A létesítési költséget szintén a Vet. kötelező rendelkezése rendezte. Eszerint a földkábelrel létesített elosztó hálózat és közvilágítási elosztó hálózat létesítésének költségét az elosztó viseli. Mindezért ezzel szemben alacsonyabb szintű jogforrás, még esetlegesen ellentétes tartalma esetén sem lehetett alkalmazható.

[22] Mindezért a Kúria megállapította, hogy az elsőfokú ítélet a jogszabályoknak megfelelt, azt a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helyben hagyta.

Záró rész

[23] Az Kúria a fellebbezést a Kp. 107. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[24] Az alperesnek perköltség iránti igénye nem volt, így erről határozni nem kellett.

[25] A fellebbezési eljárással az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés d) pontja és 46. § (1) bekezdése alapján felmerült és feljegyzett illetéket a felperes a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 102. §-a alapján köteles megfizetni.

[26] Az ítélet elleni felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2020. március 3.

Dr. Balogh Zsolt s.k. a tanács elnöke, Dr. Kiss Árpád Lajos s.k. előadó bíró, Dr. Horváth Tamás s.k. bíró

